

А когато грахнѣлъ вече ся завърнѣ въ къщѣтъ си рибаринѣтъ, бѣше дълбока вечеря.

А Пузолянката обыколена отъ домашнитѣ си които прибързахъ да дойдѣтъ да ся намѣрятъ около нейъ, бѣше глѣкнѣла та бѣше заспала на колѣнитѣ на брата си.

И като ся разбуди отъ выковѣтъ на Пѣлкѣтъ на Смѣртѣтъ и видѣ съпруга си грохнѣлъ, не мо'же да сѣди на краката си, улюляванъ, потнѣлъ въ прахъ и въ крѣвѣе съ заплесваны очи и да ся смѣе смѣхъ прѣхласнѣтъ безъ да може да познае поне онѣзи коѣто толкозъ бѣше обыкнѣлъ, горката жена разбра всичкѣтъ си злочестинѣ и като испищѣ жалостно мѣтнѣ ся на вратѣтъ му.

Но на празно стиска та го прѣгрѣща въ обятіята си и го обсипва съ най сладкы думы; напразно му напомня всичко що можаше да просвѣти памѣтътъ му и да трогне сърцето му. Полудѣлыйтъ ся завраща въ началѣтъ причинѣ на полудяваніето ся и като приструваше жепъ си на дѣщерѣтъ подкралевѣ, съ ужасъ ся отдалечи отъ нейъ, послѣ ся влачаше по земѣтъ, скубеше космытъ на главѣтъ си, искаше ѣ прошкѣ съ плачъ и рыданіе и щѣше да распори гърдытъ си съ сабѣтъ си.

Но шуринъ му, като скрати това му измѣчваніе, обещорѣжи го и го заведе въ стѣпѣтъ му, дѣто паднѣ грохнѣлъ въ стѣнь захласнѣтъ.

Послѣ всичкыѣ роднины, като искахъ да отървѣтъ поне Пузолянкѣтъ, оттеглихъ ѣ отъ умразнѣтъ къщѣ, навезохъ ѣ на ладѣхъ и ѣ отведохъ паедно съ тѣхъ си на Амалфію.... Горката жена ся опираше и искаше да остане при рибарина.... но братъ ѣ ѣ убѣждава да си иде като ѣ ся заклеваше че ще ѣ доведе и него на утринѣтъ' като приготви прѣдварително народѣтъ.

Нощѣта бѣше изящна, небето обнизано съсъ звѣзды, заливѣтъ прозраченъ и тихъ, какѣвѣто бѣше при пѣрвото онова плуваніе на това семейство, когато отивахъ да на-